

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-703

22.6.2026

Fremtind Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Innbrudd i bod – overdrevet krav? – fal. § 8-1 fjerde og femte ledd.

Sikrede søkte erstatning for gjenstander og klær under sin innboforsikring etter innbrudd i bod 3.1.25. Hun sendte en tapsliste for gjenstander og klær på totalt kr 516 880, herunder en Moncler dunkåpe, lue og ullskjerf oppført å være ett år til en samlet pris på kr 39 850. Foretaket engasjerte F, som bl.a. hadde flere samtaler med sikrede knyttet til tapslisten. Sikrede oppga bl.a. om Moncler-klærne at hun fikk de i gave av sin tidligere venn J, men dette ble avviste av J da F ringte ham. Foretaket besluttet å avslå erstatning og si opp sikredes forsikringer, jf. fal. § 8-1 fjerde og femte ledd, fordi hun ikke hadde sannsynliggjort eierskap til flere av gjenstandene, overdrevet skadekravet og uredelig brutt sin opplysningsplikt. Foretaket krevde også refundert sine utlegg til utredningen. Sikrede bestred foretakets påstander, og fremla så en bekreftelse fra J av 17.4.26 hvor det sto at han hadde glemt at han 22.11.16 hadde overført via Vipps kr 7 000 til sikrede med meldingen "kjøp jakken da", og også gitt henne en kontantgave i samme periode. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning for innbrudd og spørsmål om foretaket er fri for ansvar og kan si opp sikredes forsikringer pga. uredelig brudd på redegjøringsplikten ved skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde og femte ledd, samt kreve tilbakebetalt sine utlegg til utredning i saken med kr 71 577.

Sikrede hadde innboforsikring i foretaket og meldte 15.1.25 om tap av en rekke gjenstander og klær i forbindelse med innbrudd fra en bod. Det var i skademeldingen oppgitt alder på eiendelene, hvor lenge sikrede hadde hatt de, hvordan hun hadde fått de og hva de kostet i dag.

Foretaket ba sikrede fylle ut en tapsliste og mottok den 20.1.25. Det var i den oppført gjenstander og klær til en samlet verdi på kr 516 880, herunder en Moncler dunkåpe, lue og ullskjerf. Det var også oppført bl.a. to bunader, en svensk folkedrakt, en del bestikk, to Samsonite-kofferter med sommerklær, en stor lærbag fra Chloe Karl Lagerfeldt, en Moncler totebag Caradoc, en el-sparke-syssel, en støvsuger, krystallglass fra Kosta Boda, Orrefors Carolina vinglass, pelskåpe (irsk rødrev), Cartier bordlifter med tilhørende askebeger, Tibetansk/Nepal 100X230 håndlaget langt gulvteppe samt nytt servise.

Foretakets takstmann utarbeidet en besiktigelsesrapport av 30.1.25 hvor det fremgikk at det hadde vært innbrudd i garasjebod i fellesgarasje, og at det hadde vært innbrudd i flere garasjer.

Foretaket engasjerte 3.2.25 F for å utrede saken. F hadde samtaler med sikrede 19.2.25, 28.4.25, 30.4.25 og 22.5.25, samtale 23.4.25 med sikredes datter B, samtaler 29.4.25 med eier og 30.4.25 med daglig leder ved sikredes tidligere arbeidsplass, samt samtale 19.5.25 med sikredes tidligere venn J. Det fulgte av F's referater at sikrede hadde forklart at J hadde gitt henne Moncler-klærne,

og at sikrede i samtalen 19.2.25, jf. lydopptak (56:18), oppga om J at «Han lever inte lenger». Senere forklarte sikrede til F at hun hadde ment at han var død for henne.

Sikrede sendte også inn en oversikt over klær som var blitt stjålet.

Foretaket avsto 24.6.25 sikredes erstatningskrav og sa opp hennes forsikringer f.o.m. 14.7.25, jf. forsikringsavtaleloven (fal.) § 8-1 fjerde og femte ledd. Det hevdet hun hadde overdrevet skadekravet bevisst for å få en erstatning hun forsto eller måtte forstå at hun ikke hadde krav på. Det hevdet hun hadde gitt uriktige opplysninger om eierskap til flere av tingene og om prisene i skadeoppgaven, og det krevde erstattet utgiftene det hadde hatt til utredning med kr 71 577. Subsidiært hevdet foretaket det kunne avslå erstatning iht. fal. § 8-1 første ledd fordi sikrede for de fleste gjenstandene ikke hadde dokumentert eierskap eller verdien, og det opplyste at forsikringen uansett ikke dekket gjenstander tilhørende døtrene. I tillegg viste det til at det sto i sikkerhetsforskriftene at verdigjenstander ikke skulle oppbevares i bod. Det informerte sikrede om at hun ikke var ønsket som fremtidig kunde og at hun kunne klage til Finansklagenemnda. Fra foretakets avslag hitsettes:

1. BESKRIVELSE AV SAKENS FAKTUM

[...]

Etter at du hadde levert inn skadeoppgaven hadde du en samtale med en utreder fra F. I samtalen gikk dere gjennom punktene i skadeoppgaven du hadde sendt inn. Du forklarte blant annet at du hadde fått Moncler dunkåpen, luen og ullskjerfet i julegave i 2023 av en som het J. Du forklarte at J var en venn som var forelsket i deg, og at han hadde gitt deg tingene i gave for å vise sin kjærlighet. Det ble videre nevnt at J ikke levde lenger.

Videre forklarte du at du hadde arvet bestikk og servise av foreldrene dine. Chole Carl Lagerfeld vesken hadde du fått av noen venninner, og du hadde verken dokumentasjon eller bilde av vesken.

EL-sparkesykkelen og støvsugeren hadde du fått i gaven av dine døtre. Heller ikke disse gjenstandene kunne du dokumentere.

I boden hadde det også vært to røde Samsonite koffertene, som du opplyst at du hadde fått av din datter og hennes samboer. Klærne som du hadde oppført i klesposten i skadeoppgaven hadde ligget oppi koffertene. Du forklarte at klærne var dine, og at du hadde kjøpt dem på ...kjøpesenter... Betalingen av klærne gjorde du hovedsakelig med gavekort du hadde fått fra din gamle arbeidsgiver H. Gavekortene hadde du fått som julegave og bonus, samt gjennom konkurranser dere hadde internt.

[...]

Etter dette hadde utreder en samtale med din datter B. Hun forklarte at hun hadde hørt at du hadde fått fine gaver av J. Hun forklarte også at den ene bunaden var hennes. B opplyste videre at det var hun som disponerte den andre boden. Det var imidlertid hennes klær som hadde vært i de to Samsonite-koffertene som ble stjålet. Etter at utreder ba henne bekrefte at det var hennes klær i koffertene, byttet hun forklaring til at det var klær fra både deg og henne.

EL-sparkesykkelen mente hun at det var søsteren C som hadde gitt deg i gave. Støvsugeren hadde både hun og C gitt deg i gave, men hun hadde ingen dokumentasjon på kjøpet og visste heller ikke hvilken typ/merke støvsugeren var.

Den 28. april hadde utreder en ny samtale med deg. Du ble bedt om å forklare litt med om gavekortene du hadde fått av tidligere arbeidsgiver. Du forklarte at du som regel fikk 4-5000 kroner i julegave, og at du hadde vunnet flere konkurranser hvor du vant 1-2000 kroner. Dette var et par ganger i året. Du forklarte videre at du fikk mer enn de andre ansatte.

Utreder spurte deg etter dette om det stemte at det var dine klær som var i koffertene. Du svarte at det var riktig at det var dine klær. Utreder konfronterte deg med at datteren din hadde forklart at mange av klærne var hennes. Du svarte at utreder måtte ha misforstått, og at det bare var dine klær som var i koffertene.

Utreder ringte et par dager senere til din tidligere arbeidsgiver. Det ble forklart at du hadde fått gavekort i julegave, men ikke noen gavekort eller bonuser utenom dette. Gavekortene var på 1000 kroner frem til rundt 2022, hvor verdien ble hevet til 2000 kroner.

Kort tid etter samtalen med din tidligere arbeidsgiver, ringte du opp utreder. Du fikk høre hva arbeidsgiveren hadde opplyst om gavekortene. Dette mente du at ikke stemte, og at hun hadde løyet til utrederen. Du forklarte at hun hadde noe imot deg, og at dere var i konflikt. Dette var fordi hun ville ha et intimt forhold til deg.

Utreder klarte i løpet av mai å spore opp J, og hadde en samtale med han den 19. mai. J forklarte at han var venn med deg, og han bekreftet opplysningene du hadde gitt om han – utenom opplysningen om at han var død.

Han forklarte at dere ikke hadde hatt særlig kontakt siden han flyttet i 2016, og at dere ikke hadde pratet sammen på noen år. Han hadde heller ikke gitt deg noen klær i gave, og heller ingen andre julegaver. Han var videre helt sikker på at han ikke hadde gitt deg en Moncler dunkåpe, skjerf og lue.

Utreder hadde en siste samtale med deg den 22. mai. I samtalen fastholdt du at du hadde fått mer enn de andre ansatte i gavekort, og at tidligere arbeidsgiver hadde løyet til utreder. Du bekreftet videre at du hadde fått dyre gaver av J, herunder Moncler dunkåpe m.m. Du mente imidlertid at du ikke hadde sagt at han ikke var i live lenger. Du hadde ment at han var død for deg, ettersom det hadde blitt komplisert mellom dere på grunn av at han ville ha mer ut av forholdet.

Etter dette ble du konfrontert med at utreder hadde ringt J, og at han hadde forklart at han ikke hadde gitt deg julegaver eller Moncler klær. Du fastholdt at J hadde gitt deg jakken og andre ting, og at han måtte ha glemt dette. Du sa videre at J var veldig snill. På spørsmål om hvorfor han var død for deg da, svarte du at det er fordi han ville ha mer av forholdet og det ville ikke du.

På slutten av samtalen ville du legge til at når du hadde fylt inn skadeoppgaven, hadde du googlet verdien på lignede gjenstander og valgt andre priser enn det du betalte. Du hadde videre valgt de dyreste prisene du fant. Dersom det hadde vært salg på ting, hadde du ikke opplyst om salgspris. Du håpet at dette var i orden.

2. FREMTINDS VURDERING AV SAKEN

[...]

Du har opplyst at du har fått frastjålet Moncler-klær til mange tusen kroner, og at du mottok klærne fra din venn. J har derimot bekreftet at han aldri har gitt deg noen Moncler-klær i gave. Du har heller ikke annen dokumentasjon som bekreftet at du har eid disse klærne. Fremtind mener derfor at det er klar sannsynlighetsovervekt for at du ikke har eid Moncler-klærne.

Du har videre kommet med et skadekrav på 72 000 kroner for klær i to Samsonite-kofferter. Koffertene og klærne har du fastholdt at disse tilhører deg, mens din datter mente at det enten var hennes eller begges klær. Du har fremlagt noen prislapper for å dokumentere kravet ditt. Prislappene varierer imidlertid i størrelser fra XXS til XXL, og flere av prisene samsvarer ikke med det du har opplyst i skadeoppgaven.

Klærne har du forklart at du i hovedsak har betalt med gavekort som du har fått av din tidligere arbeidsgiver. Du forklarte at du hadde fått store beløper, som var dobbelt så høye som andre ansatte. Din tidligere arbeidsgiver har imidlertid bekreftet at du ikke har fått mer enn andre ansatte, og at summene fra gavekortene derfor er begrenset. Fremtind er derfor av den oppfatning av at du har forsøkt å få det til å fremstå at du har kjøpt flere klær enn det du egentlig har. Med summene du har fått fra gavekort, må du ha brukt over 60 000 kroner fra ditt bankkort. Det er opplyst at alle kjøpene er gjort i løpet av de siste par årene, og du burde i så fall hatt kontoutskrifter som kunne dokumentere alle kjøpene. Selskapet finner det derfor lite sannsynlig at du har eid alle klærne som du har oppført i skadeoppgaven.

Vi bemerker at troverdigheten din svekkes betydelig av at alle vitnene som utreder har pratet med avkrefter de opplysningene som du har kommet med til selskapet. Vi finner det tvilsomt at disse vitnene skulle lyve, på grunn av at begge angivelig skal ha ønsket et intimt forhold med deg.

Videre er boden som er brutt opp er liten, og har dårlig med plass til oppbevaring. Selskapet finner det lite sannsynlig at det i det hele tatt skal ha vært plass til alle gjenstandene du hevder er frastjålet.

Vi finner det videre påfallende at du angivelig skal ha hatt verdier til over en halv million kroner dyttet inn i en liten bod, når det er plass i både leiligheten og den andre større og finere boden du eier. [...]

Vi finner det videre påfallende at du har fremmet et skadekrav på over en halv million kroner, uten å kunne dokumentere eierskap eller kjøpesum for majoriteten av kravet. Eksempelvis er det ingen bilder eller dokumentasjon for støvsugeren og EL-sparkesykkel. Dette til tross for at du skal ha fått det i gave av døtrene dine relativt nylig.

I siste samtale med utreder innrømmet du også at du hadde opplyst om høyere priser enn det du hadde betalt, og at du alltid hadde valgt de dyreste prisene. Du hadde heller ikke opplyst om rabatter.

Sikrede sendte 19.9.26 klage til Finansklagenemnda.

Sikrede innsendte så 21.4.26 et bilde av seg selv med en jakke og en erklæring av 17.4.26 fra J hvor det sto at han bekreftet:

Den 22.11.2016 overførte jeg 7.000 kroner via Vipps til ..sikrede.. med meldingen 'kjøp jakken da'. I tillegg ga jeg henne en kontantgave i samme periode.

Da jeg senere ble kontaktet i 2025 i forbindelse med en forsikringssak, husket jeg ikke denne sammenhengen. Først da jeg nylig så Vipps-overføringen, ble jeg minnet på at betalingen gjaldt kjøp av jakken.

Mine tidligere opplysninger om dette skyldtes derfor manglende hukommelse, og var ikke ment som uriktige opplysninger.

Sikrede bestrider at det er grunnlag for avslag etter fal. § 8-1 fjerde ledd og anfører at foretaket ikke har oppfylt sin bevisbyrde. Sikrede anfører at hun fikk Moncler-klærne i gave fra sin tidligere venn J, selv om han først benektet det til foretakets utreder. Hun viser til ny uttalelse 17.4.26 der J bekrefter det hun hele tiden har anført. Hva angår Chloe Carl Lagerfeld vesken, så har ikke foretaket fremlagt bevis for at hun ikke mottok den i gave fra venninner, og om el-sparkesykkelen og støvsugeren, så har datteren B bekreftet at de ble gitt i gave fra henne og søsteren. Hun fikk også de to røde Samsonite-koffertene i gave fra datteren. Klærne til en verdi på kr 72 000 som var oppbevart i disse, var i hovedsak kjøpt på et kjøpesenter og delvis betalt med gavekort. Datteren B har opplyst at klærne delvis var hennes klær, idet hun delvis bor hjemme hvor hun har folkeregistrert adresse. Siden hennes eiendeler også omfattes av forsikringen, er det uten betydning hvem som eide klærne. Vedrørende foretakets påstand om at fremlagte prislapper varierer i størrelse, og at flere priser ikke samsvar med skadeoppgaven, så bemerker sikrede at dette har slått begge veier, og at det også er oppgitt for lav sum for eiendeler. Sikrede bemerker ellers at det ikke er fremlagt bevis for foretakets påstand om at boden var for liten til å inneholde gjenstandene om er rapportert stjålet.

Foretaket anfører at sikrede uredelig har brutt redegjøringplikten ved skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Foretaket kan derfor avvise ansvar, si opp forsikringen og kreve utgifter refundert. Det er bevist at sikrede bevisst har gitt uriktige opplysninger om eierskap og priser til flere av gjenstandene i skadeoppgaven, og at hun forsto eller måtte forstå at dette kunne før til en utbetalt erstatning hun ikke hadde krav på. Om erklæringen av 17.4.26 fra J bemerker foretaket at den er i strid med det sikrede tidligere har hevdet om jakkens alder. Subsidiært mener foretaket saken bør avvises, idet det er flere momenter ved den som gjør den best egnet for muntlig behandling. Uansett mener foretaket det ikke er grunnlag for en utbetaling iht. sikrede krav, idet sikrede for store deler av kravet ikke har dokumentert eierskap eller gjenstandenes verdi, jf. fal. § 8-1 første ledd, f.eks. støvsugeren og el-sparkesykkelen som sikrede hevdet at hun hadde fått i gave av sine døtre nylig.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om foretaket er fri for ansvar for sikredes erstatningskrav, og om det kunne si opp hennes forsikringer pga. uredelig brudd på opplysningsplikten ved skadeoppgjøret. I tillegg er det spørsmål om foretaket kan kreve erstattet sine utgifter til utredning av saken.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f. Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Sikrede har fremlagt en tapsliste om omfatter gjenstander og klær til en samlet verdi på kr 516 880, herunder en Moncler dunkåpe, lue og ullskjerf. Det var også oppført bl.a. to bunader, en svensk folkedrakt, en del bestikk, to Samsonite-kofferter med sommerklær, en stor lærbag fra Chloe Karl Lagerfeldt, en Moncler totebag Caradoc, en el-sparke-sykel, en støvsuger, krystallglass fra Kosta Boda, Orrefors Carolina vinglass, pelskåpe (irsk rødrev), Cartier bordlighter med tilhørende askebeger, Tibetanskt/Nepal 100X230 håndlaget langt gulvteppe, samt nytt servise. Nemnda har ikke kapasitet eller ressurser til å gjennomgå en slik liste for å undersøke om de opplysninger sikrede har gitt er korrekt. Det er også uklårheter i faktum knyttet til en rekke av gjenstandene som sikrede sier hun har mottatt i gave fra J, samtidig som hun opplyser at «han lever inte lenger». Nemnda peker spesielt på Monclear-klærne, som er oppført med en verdi på kr 39 850. Utreder har vært i kontakt med J – som altså ifølge sikrede ikke lever – og J benektet først denne gaven. Senere erkjenner han å ha vippset sikrede kr 7 000 for innkjøp av «jakke» uten at det fremgår hvilken jakke, og beløpet er langt lavere enn det sikrede har oppført. Nemnda mener de bevissspørsmålene som reises i denne saken ikke kan vurderes på en forsvarlig måte med skriftlig saksbehandling, men må belyses med muntlige forklaringer fra partene og andre involverte i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).